

عنوان مقاله:

بررسی و واکاوی واژه ها و تعابیر مربوط به رحلت امام جواد(ع)

محل انتشار:

فصلنامه سخن تاریخ، دوره 9، شماره 22 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

منصور داداش نژاد

غلامرضا موسایی

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاران قدیم و جدید، درباره چگونگی درگذشت ائمه و این که آنان به مرگ طبیعی از این جهان رخت بر بسته اند یا به شهادت رسیده اند، اختلاف نظر دارند. این اختلافات را می توان در تعابیر گوناگونی دریافت که نویسندگان در این زمینه دارند. در این نوشتار، با بررسی واژه های به کار رفته برای رحلت امام جواد (ع) در کهن ترین متون حدیثی، تاریخی و شرح حال، درصدد تحلیل و بررسی مفهومی این واژه ها هستیم. در بررسی هر واژه، ابتدا معنای اصلی آن در کتب لغت بررسی می گردد و سپس نوع کاربرد آن در ادبیات و گفتمان نویسندگان پی گیری می شود. پنج واژه اصلی به کار رفته در این متون عبارتند از: مزی، قبض، استشهاد، توفی و مات. دستاورد این تحقیق آن است که از میان واژه های یاد شده، تنها واژه «استشهد» دارای بار ارزشی است و بر نوع خاصی از درگذشت دلالت می کند. نویسندگان قدیم، هنگام نوشتن درباره زندگانی امامان از این واژه به ندرت استفاده کرده اند. نخستین نویسندگان در اغلب موارد، برای یاد از درگذشت آنان، از واژه هایی استفاده کرده اند که بار ارزشی خاصی ندارند.

کلمات کلیدی:

امام جواد(ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490782>

